

V salonku Balbínovy poetické hospůdky, kde na stěně visí staříčké brusle, jsem si v neděli 28. ledna 2007 povídal se štíhlým menším a prošedivělým mužem. V jeho hlase je slyšet milý moravský přízvuk a měl jsem dobrý pocit, že s tím člověkem by bylo možné povídat dlouho. Jmenuje se **Karel Markytán** a narodil se ve městě, které se "za svobodna" jmenovalo Zlín a po "sňatku" v roce 1948 Gottwaldov. Dnes už je město opět svobodné a vrátilo se k původnímu jménu. Před třiceti lety se v tomto městě sešlo několik mladých lidí a založili kapelu, aniž by tušili, že její repertoár vejde do síně slávy folkových hudebních legend. V roce 1978 dostal **AG Flek**

první autorskou Portu za Meditaci a pak přišla i další ocenění. Muzikanti se v AG Fleku střídali, ale na nebi zářila a naštěstí pořád září trojice:

Ivo Viktorín

,
Blanka Tábořská - Drahošová

a

Karel Markytán

. V roce 1984 zde začala zářit i hvězda

Vlasty Redla

. AG Flek střídal oblačno a zataženo, střídal obsazení, příchody a odchody, ale jeho repertoár z legendárních alb

Blázni umírají nadvakrát

(1982) a

Dohrála hudba

(1989) se bude hrát a zpívat ještě za sto let.

Karel Markytán při koncertu v Balbínce

foto: Tomáš Pohl ©

Už dlouho jsem se toužil potkat s Karlem Markytánem, vynikajícím textařem a muzikantem a jak jsem poznal, i velmi skromným člověkem. Karel Markytán vydal v roce 2001 svou sólovou desku ***Konec sladkostí*** a spolu s Blankou Tábořskou, Pavlem Kačesem Husárem, Josefem Vojtáškem, Rolandem Kašperem a Markem Šlapanským založil v roce 2004 uskupení

Odpolední směna

a spolu natočili i album

Večírek

.

Karel Markytán: Je to jako se životem, čím jsi mladší, tím víc se ti líbí

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 01 Březen 2007 04:00

Ono pondělí vystoupil Karel Markytán spolu s vynikajícím kytaristou Rolandem Kašperem na Poetickém hokeji Arnošta Frauenberga. Využil jsem chvíle před vystoupením a s Karlem Markytánem jsem si povídal:

Jestli se nemýlím, Karle, AG Flek letos slaví třicet let od svého založení?

Ano, první hraní bylo v listopadu 1977, ale že bychom se chtěli nějak prsit s tím, že existujeme už třicet let, to ne.

Jak jste se dali tenkrát před těmi třiceti lety dohromady?

Já a Ivo jsme měli po vojně. On je o rok mladší než já, jsme souputníci ? spojily nás hlavně názory na hudbu, zpočátku jsme něco převzali, pak Ivo tvořil muziku, já jsem psal texty, aranžmá vycházelo z toho, co nás inspirovalo a v jakém složení jsme právě hráli. Blanku nám doporučila nějaká známá, a Ivo pak zjistil, že s ním ve fabrice pracuje basující Pepa Šobáň a tak jsme se jednoho dne domluvili a byli jsme čtyři.

Na jaké období AG Fleku vzpomínáš nejraději ?

Je to jako se životem, čím jsi mladší, tím se ti víc líbí. Začátky, naivita, všechno bylo čerstvé! ALE. Každé období mělo své zářivé chvíle a je toho dost, na co rád vzpomínám, ? a pak byly ty jiné chvíle, je jasné, v jaké době jsme žili, cenzura ? třeba jsme na první desce nemohli dát texty ve znění, v jakém byly napsány. Když měla deska vyjít, vlastně když byla zařazena do edičního plánu, měl jsem na doporučení scuka s panem básníkem Honsem, který byl předsedou textové komise, což dnes působí dost legračně. Upravili jsme pár textů a deska se mohla natočit a vydat.

To nebylo v té době neobvyklé, vzpomínám, jak například Zuzana Michnová musela bojovat o texty Oskara Petra na první desce Marsyas jen proto, že jim komise nerozuměla. S tvými texty to nemohlo být jiné.

No, a vem si, že se deska měla jmenovat Bál ve slepé uličce. Tehdy se všude hledal jinotaj. Ale zaplaťpánbůh, že písnička pod tímto názvem na desce zůstala. Některé verše jsou ovšem upravené ? z dnešního hlediska se to těžko chápe.

Myslím, že důležitější je, že písně z vaší desky se dodneška zpívají i ve vlacích a u táboráku. Musí to být hezký pocit, když písně AG Fleku takhle slyšíš.

Něco se mi doneslo, prý se to občas stane (smích). Tehdejší písně, pokud jde o nápěv, dělal hlavně Ivo a nebyly úplně jednoduché. Tím spíš si vážím těch, kteří se ta kila naučí. Samozřejmě, dají se hrát jednodušeji.

Z čeho vlastně vznikl název kapely?

Stará historka ? nejdřív jsme byli Flek, název nás myslím napadl jednou na zastávce MHD cestou ze zkoušky na opičí dráhu (trasa mezi třemi lokály, kde jsme lovili holky). A pak, ? tehdy musela mít každá kapela svého zřizovatele a našim zřizovatelem se stal Agropodnik Gottwaldov. Podmínkou bylo, aby v názvu kapely byla zkratka AG. Koupili nám základní aparaturu, mohli jsme zkoušet v jejich zasedací místnosti, pak nám dokonce nechali ušít červenozelené (firemní barvy) obleky, ale tomu už jsme se bránili.

Jak jste se dali dohromady s Vlastou Redlem?

Když Blanka Tábořská odešla na mateřskou, chvíli jsme hráli ve třech nebo ve čtyřech s bubeníkem, ale věděli jsme, že tam musí nastoupit někdo, kdo Blanku zastoupí. Myslím, že Pepův brácha, který bubnoval, byl s jistým týpkem jménem Vlasta Redl na vojně a dozvěděli jsme se, že on někde ve Valmezu mrská bigbít a vypravili jsme se tam a domluvili se pak na společném hraní.

Vlasta je znám jako vyhraněná individualita. Ty a Ivo jste rovněž vyhraněné osobnosti. Jak vám šla z tohoto hlediska spolupráce s ním?

Ze začátku se Vlasta před námi dokonce styděl zpívat.

Vážně?

Ano, neuvěřitelné (smích), my jsme ho povzbuzovali a říkali mu, že má krásně zabarvený hlas jako tehdy měl Janko Lehotský, takový ten spíš chlapecký hlas, ale jinak byl dobře vyzpívaný a vyhraný z bigbítu. Proto jsme začali dělat takové vokálovky, které jsme předtím ani s Blankou nedělali. Chlapský vícehlas zní jinak. V tomto následujícím období vznikla deska Dohrála hudba.

Tam je i snad nejznámější Carpe diem s Vlastovým textem.

Ano, to je Vlastův text . Chci ti říct, že ta dobrá doba, než dojde k opotřebení vztahů, se projevila v tvůrčí shodě mezi Ivem a Vlastou, navzájem se inspirovali, Ivo byl okouzlený Vlastovým zpěvem a hlavně hrou na kytaru a Vlastovi rostlo sebevědomí - když ho zrovna nebolely zuby. Oni dva vytvořili gró té desky a já jsem se tam nevešel tolik, jak bych chtěl.

Vraťme se k současnosti. Čí nápad byl vytvoření uskupení Odpolední směna?

Přišla chvíle, kdy mi chybělo hraní a víc prostoru a proto vznikla Odpolední směna. Navíc jsem po Waltzu dokončil své vlastní album a říkal si, že je tady materiál, mám co hrát. Neraď hraju sám, a tak jsme se postupně dali dohromady. Repertoár doplnily starší písně dalších kolegů, Blanky a Kačese. Naše zánovní deska nevznikla proto, že bychom to plánovali, neměli jsme v tu chvíli ambice něco točit, ale po jednom koncertu přišla nabídka od agentury RGM. Kapela byla tak příjemně čerstvá ? a je poměrně čerstvá dodnes, protože tak často nehraje. Snad to vydrží. Snažili jsme se pak, být ve studiu, natočit co nejživější album a vznikl Večírek. Chtěl jsem, aby se to tak jmenovalo - a jmenuje se tak i nová titulní píseň - a vyjadřovalo už tím názvem jistou atmosféru.

Působíš i jako host v Textové dílně Slávka Janouška. Jak je ti mezi těmi lidmi o trochu mladšími, než jsme my dva?

Působím ? (smích), no byl jsem vloni na jaře pozván na Bábinku (pozn. chata patřící bratru Michala Vaňka) a byl to jeden z mých nejlepších víkendů za poslední roky. Znáš to, pohybuješ se v určitém teritoriu a když na chvíli vypadneš z domu a když tě někdo navíc pohladí po srsti máš z toho dobrý pocit (úsměv). Byla tam dobrá parta a lidi, ač třeba nevím o kolik let mladší, mi nedávali moc najevo, že jsem stárnoucí hrdina (smích). Asi jsem jim připadal něčím blízký.

Jak je vnímáš jako muzikant?

No, například se domlouváme, že pomůžeme kapele **Zhasni** s natočením nějakých jejich věcí. Nevím, jak to dopadne, ale dost záleží na nich.

Poslední svou sólovou desku jsi vydal v roce 2001. Chystáš zase něco podobného?

Letos bych chtěl dát dohromady své nové album.

Máš hotové písničky?

Ano, něco mám. S AG Flekem to zatím na společnou studiovou desku nevypadá (Ivo nedávno vydal svoje album), ale máme nabídku od Indies natočit desku z koncertu. A u Odpolední směny není hlavní ambicí něco natáčet, tam bylo vždy hlavní si zahrát a toho bych se držel. Ale zato - pozor - máme klip na *Pasáčka ovcí*, na píseň, co jsme si půjčili od **Květů**.

Zatím jsem se ale nezeptal na letošní come back AG Fleku, co mi něm o můžeš povědět?

Někdy v listopadu 2006 jsme hráli výjimečně koncert s Pepou Šobáněm ve čtveřici a říkali si, bude to třicet roků co jsme se sešli ? a tak jsme se ujistili, že je všeobecná vůle hrát ? a nastala příznivá situace, Pepa po rozpadu **Každý den jinak** byl volný a nabízeli se i další, Michal Vašíček a David Velčovský. Už jsme v této sestavě před koncem roku odehráli čtyři koncerty, vypadá to dobře a máme myslím správného člověka, který se nám o hraní stará, David Němeček, který dělá i **Druhou trávu**. Je o

Karel Markytán: Je to jako se životem, čím jsi mladší, tím víc se ti líbí

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Čtvrtek, 01 Březen 2007 04:00

to zájem, tak si snad dobrých pár koncertů zahrajeme.

Tak ti moc děkuji za rozhovor.

Já tobě taky Tomáši!